

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1111/2535

บริษัท การ์เดียน ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด
นายสุทธิพัฒน์ อินทรนาค กับพวก

โจทก์
จำเลย

ป.พ.พ. มาตรา 879

เครื่องหมายจราจรเป็นเครื่องหมายที่แสดงให้ผู้ขับรถได้ระมัดระวังเพื่อความปลอดภัยเท่านั้น การที่ผู้เอาประกันภัยค่าจุนขับรถยนต์ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเครื่องหมายจราจรทำให้เกิดเหตุขึ้นไม่ถือว่าเป็นความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง อันจะเป็นเหตุให้ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกผู้ได้รับความเสียหาย.

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์รับประกันภัยรถยนต์หมายเลขทะเบียน 9 ง -0651 กรุงเทพมหานคร ของบริษัทเบอร์ลีย์เกอร์ จำกัดในวงเงิน 470,000 บาท จำเลยที่ 1 เป็นเจ้าของรถยนต์หมายเลขทะเบียน 6 ง -7355 กรุงเทพมหานคร จำเลยที่ 2 เป็นผู้รับประกันภัยค่าจุนรถยนต์ดังกล่าวของจำเลยที่ 1 นายธงชัย วงศ์มณี ได้ขับรถยนต์หมายเลขทะเบียน 9 ง -0651 กรุงเทพมหานคร จากโรงพยาบาลศิริราชไปตามถนนอรุณอมรินทร์ มุ่งหน้าไปยังถนนสมเด็จพระปิ่นเกล้าขณะที่รถแล่นลงจากสะพานอรุณอมรินทร์มาถึงบริเวณหัวเกาะกลางถนนเชิงสะพานอรุณอมรินทร์ จำเลยที่ 1 ได้ขับรถยนต์หมายเลขทะเบียน 6 ง -7355 กรุงเทพมหานคร มุ่งหน้าไปทางสะพานอรุณอมรินทร์สวนทางกับรถที่โจทก์รับประกันภัยไว้ด้วยความเร็วสูงเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด เมื่อจำเลยที่ 1 ขับรถยนต์แล่นมาถึงหัวเกาะกลางถนนเชิงสะพานอรุณอมรินทร์ซึ่งเป็นที่ยกเลิกกลับรถ จำเลยที่ 1 ได้เลี้ยวกลับรถตัดหน้ารถยนต์คันที่โจทก์รับประกันภัยไว้ซึ่งกำลังแล่นมาในระยะกระชั้นชิด เป็นเหตุให้รถยนต์ทั้งสองคันชนกันได้รับความเสียหาย โจทก์ได้จัดการซ่อมแซมรถยนต์ให้แก่บริษัทเบอร์ลีย์เกอร์ จำกัด เสียค่าซ่อมเป็นเงิน 77,000 บาท ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์

จำเลยที่ 1 ให้การว่า ในขณะที่เกิดเหตุจำเลยที่ 1 มิได้ขับรถตัดหน้ารถยนต์ที่โจทก์รับประกันภัยไว้ หากแต่ผู้ขับซึ่งรถยนต์หมายเลขทะเบียน 9 ง -0651 กรุงเทพมหานคร ได้ขับรถยนต์ที่จำเลยที่ 1 ขับอยู่ข้างหน้าได้รับความเสียหายและจำเลยที่ 2 ผู้รับประกันภัยค่าจุนรถยนต์หมายเลขทะเบียน 6 ง -7355 กรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ต้องชดใช้ค่าเสียหายแทนจำเลยที่ 1 ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ 2 ให้การว่า จำเลยที่ 1 ขับรถเลี้ยวกลับรถตรงหัวเกาะเชิงสะพานอรุณอมรินทร์ ซึ่งมีเครื่องหมายจราจรห้ามเลี้ยวตัดหน้ารถยนต์หมายเลขทะเบียน 9 ง -0651 กรุงเทพมหานครอย่างกระชั้นชิด เป็นเหตุให้รถยนต์ชนกัน จำเลยที่ 1 จึงขับรถด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จำเลยที่ 2 ไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 879 ขอให้ยกฟ้อง

ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินแก่โจทก์พร้อมดอกเบี้ย ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยที่ 2 ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า จำเลยที่ 1 ขับรถประมาทโดย ขับรถเลี้ยวกลับที่หัวเกาะกลางถนนเชิงสะพานอรุณอมรินทร์ซึ่งมีเครื่องหมายจราจรห้ามกลับรถ เป็นเหตุให้รถยนต์ที่โจทก์รับประกันภัยไว้กับรถยนต์ที่จำเลยที่ 1 ขับชนกันได้รับความเสียหาย มีปัญหาว่าการกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือไม่ เห็นว่า เครื่องหมายจราจรเป็นเครื่องหมายที่แสดงให้ผู้ขับรถได้

ระมัดระวังเพื่อความปลอดภัย ตรงที่เกิดเหตุหากจะเลี้ยวกลับรถโดย ฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจร ถ้าใช้ความระมัดระวังพอสมควรก็สามารถทำได้โดย ปลอดภัย การฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรตรงที่เกิดเหตุจึงหาใช่เป็นความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงไม่ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้นชอบแล้ว"

พิพากษายืน

(บุญส่ง วรรณกลาง - เรืองธรรม ลัดพลี - สุนพ กীরติยุติ)